

תת"ע (באר שבע) 5958-02-20 - מדינת ישראל נ' אברהם משעלי

תת"ע (באר-שבע) 5958-02-20 - מדינת ישראל נ' אברהם משעלי שלום באר-שבע

תת"ע (באר-שבע) 5958-02-20

מדינת ישראל

נגד

אברהם משעלי

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בבאר-שבע

[03.12.2025]

כבוד השופטת נועה חקלאי

ב"כ הנאשם - עו"ד אלמוג אזולאי

גזר דין

1. הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של נהיגה בשכרות בניגוד לסעיפים 62(3), 64ב(א)(3), ו-39א

לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א 1961, ביחד עם תקנה 169א(1) לתקנות התעבורה, תשכ"א 1961.

על פי עובדות כתב האישום בהן הורשע, ביום 20.10.2019 בשעה 23:30 נהג הנאשם ברכבו, ברחוב שאול המלך

בבאר שבע כשבדגימת אוויר נשוף נמצא ריכוז של 404 מיקרו גרם אלכוהול בליטר אוויר נשוף.

תסקירי שירות המבחן

2. בתסקיר מיום 25.8.24 ציין שירות המבחן כי הנאשם הגיע לפגישה כשהוא תחת השפעת אלכוהול, זאת על פי ריח

חזק של אלכוהול שנדף ממנו. בתסקיר סקר שירות המבחן את נתוני האישום של הנאשם. הנאשם בן 69, גרוש ואב

לשני ילדים בגירים. עובד כעו"ד. גדל במשפחה נורמטיבית, בוגר 12 שנות לימוד, תעודת בגרות מלאה, שירת בצבא

שירות חלקי ושוחרר בשל בעיות בריאות. בעקבות גירושיו חווה הנאשם משבר ומאז לא יצר קשר זוגי חדש. הנאשם

נעדר הרשעות קודמות בתחום הפלילי. לנאשם 9 הרשעות קודמות בתחום התעבורתי, לרבות שתי הרשעות בגין

עבירות של נהיגה תחת השפעת אלכוהול.

הנאשם שלל שימוש באלכוהול.

בשים לב שהנאשם הגיע לפגישה עם שירות המבחן כשהוא תחת השפעת אלכוהול, נטה שירות המבחן להעמיק את

האבחון אודות הרגלי הצריכה של הנאשם וזה טען שהוא שותה רק בחגים ובאירועים משפחתיים וכאשר הוא שותה

הוא מסתפק בכוס אחת של יין. הנאשם שלל בעיית התמכרות לאלכוהול.

שירות המבחן ציין כי בעבר הופנה הנאשם לבית משפט קהילתי לבדיקת התאמה ושם טען כי נוהג לשתות שניים שלושה בקבוקי בירה מדי ערב, שהשתייה גורמת לו להפרעות שינה והוא מתקשה לקום, והדבר מצמצם את הפרודוקטיביות שלו בעבודה. הנאשם מעולם לא פנה לטיפול בתחום האלכוהול שכן לא חש במוטיבציה פנימית לשינוי. שירות המבחן התרשם מסיכון גבוה לרצדיביזם בתחום הנהיגה תחת השפעת אלכוהול. שירות המבחן התרשם מצורך בתוכנית שיקום הוליסטית, אך לאור עמדתו של הנאשם הוא לא השתלב בבית המשפט הקהילתי ולא החל בטיפול.

הנאשם לא לקח אחריות מלאה על ביצוע העבירה ונטה לייחס את התנהגותו למצבו הבריאותי, לכך שהוא מתקשה ללכת ברגל. הנאשם ציין שלא יוכל להסתדר ללא רישיון נהיגה שכן מצבו הבריאותי אינו מאפשר לו הליכה והתניידות. שירות המבחן ציין כי הנאשם היה עסוק לכל אורך השיחה במנגנוני הגנה רבים של מלל וזכחות וכי אינו פנוי לערוך בדיקה מעמיקה.

הנאשם הצליח להתמיד במסגרות חיו השונות והביע שאיפות נורמטיביות בתחום התעסוקה, אך סנקציות עונשיות בתחום התעבורה לא היוו עבורו גורם מרתיע ומציב גבול. הנאשם מזער את ההשלכות הפוטנציאליות של התנהלותו. שירות המבחן ציין כי הנאשם פועל מתוך פזיזות ודחף רגעי ונוטה להגמיש גבולותיו, מבלי לבחון השלכות מעשיו ואת המחירים שעלול לשלם.

לאור הפער בין ההתרשמות של שירות המבחן בנוגע לדפוסי השתייה הבעייתיים אל מול תפיסתו של הנאשם בעניין, זה שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו. שירות המבחן התרשם מקיומה של רמת סיכון להישנות העבירות בתחום זה ועל כן המליץ על מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד מאסר מותנה.

3. בתסקיר מיום 31.12.24 ציין שירות המבחן כי היה קושי ליצור קשר עם הנאשם. בהמשך ציין כי היה קושי לתאם לו פגישה במרכז לאלכוהול. שירות המבחן התרשם כי הנאשם נמצא בשלב מאוד ראשוני, עדיין מתקשה להכיר בדפוסיו ונזקקותו לטיפול, וכי ניכר כי פועל ממניעים חיצוניים בשלב זה, ביניהם ההליך המשפטי. יחד עם זאת הנאשם ניסה לגייס כוחות לצורך השתלבות בטיפול, על כן המליץ שירות המבחן לדחות הדיון לצורך הערכה יותר מקיפה בעניינו.

4. בתסקיר מיום 6.4.25 ציין שירות המבחן כי הנאשם המשיך בתהליך היכרות פסיכוסוציאלי ואבחון רפואי, ואיסוף בדיקות רפואיות רלוונטיות. לאורך האבחון והמפגשים עלה כי הנאשם התקשה לקחת אחריות על מצבו מבחינת צריכת האלכוהול, וכי קיימת בעיית אלכוהול אשר מאופיינת להערכת גורמי הטיפול כבעיה התנהגותית. הנאשם ציין כי ממשיך להשתמש באלכוהול באופן חברתי ובסופי שבוע. להערכת גורמי הטיפול, הנאשם אובחן כמי שמאופיין בשימוש לרעה באלכוהול עם סיכון גבוה לעבור להתמכרות. במהלך הדיון בוועדה שהתקיימה בעניינו ביום 6.4.25, הנאשם לראשונה העיד על עצמו כי קיימת אצלו בעיה בתחום צריכת האלכוהול, והוא הציב לעצמו מטרה להפסיק השתייה באופן מוחלט. לאור ההכרה הראשונית בבעיית האלכוהול, המליץ שירות המבחן על דחיה נוספת, לבחון את עניינו. 5. בתסקיר מיום 8.7.25 ציין שירות המבחן כי הנאשם המשיך להשתלב במרכז לטיפול בנפגעי אלכוהול, והקפיד להגיע לשיחות הפרטניות. על אף ששירות המבחן התרשם כי חל שיפור מסוים בנכונות הנאשם לשוחח על קשייו, התרשם שירות המבחן כי הוא עדיין מתקשה להעמיק בזיהוי הקשר שבין שתיית האלכוהול לבין מצבו הרגשי והתפקודי. שירות המבחן העריך כי שילוב בקבוצה טיפולית תסייע לנאשם בהיבט הטיפולי. על כן המליץ שירות המבחן על ענישה בדמות צו מבחן לצד צו של"צ.

6. בתסקיר מיום 12.11.25 ציין שירות המבחן כי הנאשם המשיך להשתלב בטיפול הפרטני במרכז לאלכוהול. גורמי הטיפול מסרו כי הנאשם עובר שינוי באופן הדרגתי, הפחית את השימוש באלכוהול אך צורך אלכוהול לשם קיום מצוות הקידוש בליל שבת. שירות המבחן התרשם מקושי להעמיק עם הנאשם בהיבט הרגשי, הקשור בצריכת אלכוהול בשלב זה. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מורתע מההליך המשפטי, דבר אשר מפחית את הסיכון. גורמי הטיפול מסרו כי הקבוצה אשר הייתה אמורה להיפתח - אינה צפויה להיפתח. הנאשם שיתף את שירות המבחן כי הפסיק את צריכת האלכוהול לחלוטין בימי חול. סיפר כי משלם מחיר חברתי, שכן התרחק מחבריו מתוך רצון להישאר חזק ולא לעמוד בפני פיתויים. שירות המבחן ציין כי יש חשיבות מכרעת לכך שהנאשם ישולב בקבוצה, ומכיוון שבמרכז לאלכוהול לא נפתחת קבוצה, בכוונת שירות המבחן להפנותו לקבוצה ייעודית במסגרת שירות המבחן, העוסקת במניעת נהיגה תחת השפעת אלכוהול. לסיכום, שירות המבחן התרשם כי הנאשם עורך צעדים קטנים לשינוי, עם זאת ניכר כי הוא מחויב לטיפול. להערכת שירות המבחן נדרשת עוד עבודה, אך ניתן להמשיכה במסגרת זו מבחן. על כן המליץ שירות המבחן על צו מבחן למשך שנה, לצד צו של"צ.

טיעוני הצדדים

7. המאשימה הפנתה לחומרת העבירה, למתחם הענישה הנוהג אשר נע ממאסר מותנה ועד למאסר בפועל ומפסילה בת שנתיים ועד חמש שנות פסילה. ב"כ המאשימה הגישה את הרשעותיו הקודמות של הנאשם, ציינה שלחובתו 2 הרשעות קודמות בעבירות של נהיגה תחת השפעת אלכוהול, ועל כן ביקשה למקם את עונשו של הנאשם ברף העליון של מתחם העונש ההולם - קרי להטיל עליו מאסר שלא יפחת מ- 3 חודשים, שיכול וירוצה בעבודות שירות, פסילת רישיון נהיגה, פסילה מותנית וקנס.

ב"כ המאשימה התייחסה לאמור בתסקירי שירות המבחן. לדבריה הנאשם הגיע לשירות המבחן כשהוא תחת השפעת אלכוהול, לא נטל אחריות ולו חלקית, הרחיק עצמו משימוש באלכוהול. לדבריה, גם כשהיה משולב בבית משפט קהילתי, סבל מאותה בעיה של שימוש חוזר באלכוהול. הנאשם השליך התנהגותו על גורמים חיצוניים, לדבריה שירות המבחן התרשם כי הנאשם מעדיף פתרון קל וזמין ומשליך את התנהלותו על מצבו הבריאותי. הנאשם מתקשה להכיר בחומרת מעשיו. לדבריה, הנאשם בתסקיר הראשון שלל נזקקות טיפולית ולכן שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו והמליץ על ענישה בדרך של עבודות שירות. בתסקיר הנוסף צוין כי שירות המבחן התרשם שהנאשם עבר שינוי, אך עדיין ממשיך בצריכת אלכוהול, מתקשה להעמיק בהיבט הרגשי הקשור לצריכת אלכוהול, עד היום לא השתלב בקבוצה ולא הביע נכונות ראשונית להשתלב. שירות המבחן התרשם כי הנאשם עורך שינוי בצעדים קטנים ונדרשת עוד עבודה רבה ושירות המבחן המליץ על צו מבחן וצו של"צ.

לדברי בא כוח המאשימה, המלצת שירות המבחן היא המלצה בלבד, וצו המבחן צריך לבוא עם ענישה מוחשית בדמות מאסר בדרך של עבודות שירות, שכן זו לא הפעם הראשונה שהנאשם הסתבך בעבירות דומות. לדבריה זו פעם שלישית שהנאשם הורשע בעבירות מאותו סוג, ועל כן יש למצות עמו את הדין.

8. ב"כ הנאשם הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, ציין שהנאשם בן 70, שינה מסלול חייו, מבקש סיוע בהמשך תהליך השיקום, מתחרט על מעשיו, חש בושה ותסכול.

בא כוח הנאשם ביקש לדחות את הדיון לצורך קבלת תסקיר משלים שיבחן את שאלת ביטול ההרשעה. לדבריו, רואים תהליך הדרגתי של טיפול ושיקום מוצלח. לדבריו יש סבירות לפגיעה קונקרטי לנאשם. ב"כ הנאשם ביקש, ולו לפני משורת הדין, וגם אם באופן חריג, לשלוח את הנאשם לתסקיר התאמה שיבחן היום את שילובו של הנאשם בבית המשפט הקהילתי. לחילופין, ביקש ב"כ הנאשם לבטל את הרשעת הנאשם. לדבריו, הנאשם הצליח לנתק את עצמו מסביבתו הבעייתית ולעלות על דרך הישר, במובן זה שחדל מצריכת אלכוהול, למעט מצוות קידוש הגפן (וגם על כך, לדבריו, מתעתד הנאשם לוותר). לטענת ב"כ הנאשם ראוי להימנע מהרשעת הנאשם, נוכח סיכויי שיקומו הגבוהים, כפי שעולה מהתסקיר החיובי של שירות המבחן, לאור שיתוף הפעולה בהליך הטיפול וההליך החיובי שעובר.

ב"כ הנאשם הדגיש כי בעקבות תיקון 113 לחוק העונשין השתנה המצב הנורמטיבי בסוגיית הימנעות מהרשעה ואין הכרח להוכיח נזק קונקרטי לצורך ביטול הרשעה, אלא די בכך שקיימים שיקולי שיקום.

לדבריו, הימנעות מהרשעת הנאשם תשדר מסר חשוב ותקדם את האינטרס הציבורי. הימנעות מהרשעה תקדם את האפשרות לטיפול ולחזרה בתשובה, ששכרה בצידה, לא רק בשל הימנעות מעונש מאסר בפועל ואף אם בעבודות שירות כעיתירת המאשימה, אלא בעיקר בדרך של שילוב מלא בחברה, לצד תמהיל ענישה בעל היבט שיקומי, אגב השתתפות עונש פסילה מתון יחסית.

לדבריו ב"כ הנאשם, הימנעות מהרשעה תאפשר להליך השיקומי להמשיך להתקיים. ב"כ הנאשם ביקש, בנוסף לבקשתו לביטול ההרשעה, לקבל את המלצת שירות המבחן במלואה.

לטענת ב"כ הנאשם העונש אליו עתרה ב"כ המאשימה הוא מופרז בחומרתו בנסיבות העניין. לדבריו, הנאשם הורשע לראשונה בעבירה של נהיגה בשכרות. הרשעותיו הקודמות הן בעבירות של נהיגה תחת השפעת אלכוהול לפי תקנה 26(2) לתקנות התעבורה ולא בעבירות של נהיגה בשכרות. לשיטתו, טיעוני המאשימה אינה מידתיים ויש בכך כדי להצדיק ולאפשר את ביטול ההרשעה.

לטענת ב"כ הנאשם מתחם העונש ההולם נע בין 3-24 חודשי פסילה, פסילה על תנאי, קנס, התחייבות ומאסר מותנה.

לדבריו, ככל שתתקבל בקשתו לביטול ההרשעה הרי שמתחם הענישה ללא הרשעה כולל פסילה בת 3-11 חודשים, פסילה על תנאי, צו מבחן ושל"צ.

ב"כ הנאשם ביקש, כי במידה ולא תבוטל ההרשעה, ולאור ההליך השיקומי שעבר הנאשם, כי יושתו עליו 3-11 חודשי פסילה, פסילה על תנאי, צו מבחן ומאסר על תנאי.

9. הנאשם בדבריו האחרונים ציין שבכל 70 שנותיו הוא מעולם לא שתה אלכוהול בבוקר. לדבריו, ריח האלכוהול שנדף ממנו עת הגיע לפגישה עם שירות המבחן נבע מכך שהוא לא אכל כלום בבוקר וקם מאוחר והשתדל להגיע בזמן לכן היה לו ריח.

לדבריו, בשנת 2024 הפסיק לחלוטין לצרוך אלכוהול, עבר תהליך, הפנים את הדברים, היום הוא לוקח אחריות מלאה על מעשיו ומביע חרטה. לטענתו, מלכתחילה התכוון להודות באשמה אך קיבל יעוץ משפטי שלפיו "יש בעיות בתיק", "וזוה תיק שהולכים להוכחות" ולכן ניהל הוכחות בתיק.

הנאשם ציין שעבר פריצות דיסק בעמוד השדרה והוא מתקשה בהליכה, חש כאבים עזים ברגליו, נאלץ לשבת לנוח לאחר הליכה קצרה ומוגבל בניידות, לכן ככל שתוגבל יכולתו לנהוג, הדבר ישתק את יכולתו להגיע למכולת, לסופר, למשרד, לביהמ"ש או לכל מקום אחר, אפילו לבקר את נכדו.

לדבריו, בצעירותו תרם רבות לקהילה ולחברה, וכיום הוא במצב שהוא זקוק לעזרה מאותה החברה לה תרם כל חייו. לכן ביקש הנאשם שיתקבל בעניינו תסקיר משלים לצורך ביטול ההרשעה.

הנאשם סיפר על משפחתו הגרעינית, על אביו, על החינוך שקיבל בבית, על מצבו המשפחתי, היותו גרוש, אב לשניים, סב לארבעה נכדים. הנאשם מתגורר בגפו, נושא לבדו בעול החזקת הבית, ואינו יודע איך יוכל לעמוד במשימות במידה ויישלל רישיונו.

לדבריו, חלפו שש שנים מאז ביצוע העבירה והוא הוכיח את עצמו ולא פסח על כל אפשרות לקבל את החיזוק שהוא צריך. לדבריו, בכוונתו להפסיק את השתייה לחלוטין, גם את הקידוש בשבת, היום הוא לא נוגע באלכוהול.

דין והכרעה
מתחם העונש ההולם

10. הערך המוגן בעבירה של נהיגה בשכרות הוא הגנה על שלום הציבור ושלמות הגוף, ובפרט הגנה על שלוםם וביטחונם של ציבור משתמשי הדרך.

11. מידת הפגיעה בערך המוגן אינה ברף מאוד גבוה.

12. באשר לחומרת העבירה של נהיגה בשכרות אין לי אלא להפנות לדברי בית המשפט העליון ברע"פ 2829/13 מור מוריאל נ' מדינת ישראל (29.4.13):

"לגופו של עניין, מן הראוי לחזור על דברים שנאמרו על-ידי לא אחת, כי נהיגה בשכרות הינה אחת מן הסיבות המרכזיות לגרימתן של תאונות דרכים, דבר המסכן את שלום הציבור ופוגע בביטחונם. אשר על כן, מדיניות הענישה בעבירות אלה, מחייבת את בית-המשפט לנהוג ביד קשה בנהגים שיכורים - תהא רמת האלכוהול בדמם, אשר תהא ... אשר על כן, לא בכדי בחר המחוקק להגביל את שיקול דעתו של בית-המשפט, בקובעו בסעיף 39א לפקודת התעבורה עונש פסילה מינימלי, בגין הרשעה בעבירה של נהיגה בשכרות".

13. אשר לנסיבות ביצוע העבירה, נתתי דעתי לכך שהנאשם ביצע את העבירה תוך נהיגה ברכב פרטי, כשבגופו כמות של 404 מ"ק אלכוהול (למעלה מפי 1.5 מהכמות הקבועה בחוק), נתתי דעתי לכך שעל אף הסיכון שיצר הנאשם, הרי שבזו הפעם האירוע הסתיים ללא נפגעים בגוף או ברכוש.

14. על מדיניות הענישה הנוהגת ניתן ללמוד מפסקי הדין הבאים:
- רע"פ 5173/23 אכרם נסיפי נ' מדינת ישראל (10.7.2023). המבקשים הורשעו, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של נהיגה תחת השפעת סמים (סירוב), נהיגה טרקטורון בכביש שלא במושב או בקיבוץ, נהיגה משמאל לקו הפרדה רצוף בדרך, נהיגה טרקטורון ללא קסדת מגן, ונהיגה ברכב ללא ביטוח. בית המשפט לתעבורה קבע כי מתחם העונש ההולם בעניינם של המבקשים נע בין מאסר על-תנאי ובין מספר חודשי מאסר בפועל, שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות; זאת, לצד פסילה בפועל לתקופה שבין 24 ועד 48 חודשים. הוטלו על כל אחד מהמבקשים 24 חודשי פסילה לצד ענישה נלווית. הערעור נדחה, בקשת רשות ערעור נדחתה.
 - רע"פ 5355/22 נתנאל עמוס נ' מדינת ישראל (28/08/22). המבקש הורשע לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של נהיגה בשכרות. בית המשפט לתעבורה השית על המבקש 27 חודשי פסילה בפועל, מאסר מותנה ועונשים נלווים. בית המשפט המחוזי דחה את ערעור המבקש על הכרעת הדין המרשיעה ועל חומרת העונש. בית המשפט העליון דחה בקשתו לרשות ערעור.
 - רע"פ 6336/20 יחיאל טירם נ' מדינת ישראל (06/10/20). המבקש זוכה בבית משפט קמא והורשע בערכאת הערעור בעבירה של נהיגה בשכרות, מכח סירוב להיבדק. בית משפט קמא, אליו הוחזר הדיון, השית על המבקש 24 חודשי פסילה חרף בעיה רפואית ממנה סבל מאסר מותנה, פסילה מותנית וקנס בסך 1000 ש"ח. בית המשפט המחוזי דחה את ערעור המבקש על חומרת העונש. בית המשפט העליון דחה בקשת רשות הערעור.
 - רע"פ 7363/16 סטניסלב נ' מדינת ישראל (25.10.16). המבקש הורשע בעבירה של נהיגה רכב בשכרות, בית המשפט לתעבורה גזר עונשו ל - 4 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, הופעל עונש מאסר מותנה בן 4 חודשים בחופף, 3 שנות פסילת רישיון בפועל ועונשים נלווים. ערעורו לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש נדחה. בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון, נדחתה. זו למבקש הרשעה שלישית בעבירת נהיגה בשכרות. מאידך, צוין כי החל הליך שיקומי.
 - עפ"ת (מרכז) 3990-02-23 יוגרן נ' מדינת ישראל (10.5.23). המערער הורשע על פי הודאתו בעבירה של נהיגה בשכרות. בגופו נמצא ריכוז של 529 מיקרוגרם אלכוהול בליטר אויר נשוף. בעברו הרשעה קודמת דומה בעבירת שכרות והרשעה קודמת דומה בעבירה של נהיגה תחת השפעה. המערער סרב לבצע מאסר בדרך של עבודות שירות. בית משפט קמא גזר על המערער 21 ימי מאסר בפועל, 3 שנות פסילה. ערעורו על חומרת עונשו נדחה. ראו גם ע"פ (תל אביב) 7026/09 בנימיני נ' מדינת ישראל (24.3.2009); פל(ירושלים) 2492-05-11 מדינת ישראל נ' יעקב סלמן (11.10.12); פל(ירושלים) 3226-03-16 מדינת ישראל נ' שלמה ביטון (12.5.19); פל(תל אביב) 1271/09 מדינת ישראל נ' כדורי עזרא (15.6.2009); פל(פתח תקווה) 2276-09-19 מדינת ישראל נ' דוד חוט (19.2.15); פל (מרכז) 1783-09-09 מדינת ישראל נ' ליאוניד נתנזון (18.1.11).
 - 15. אין בידי לקבל את המתחם אליו עתר ב"כ הנאשם לפיו עונש הפסילה נע בין 24-3 חודשי פסילה, שעה שהמחוקק בסעיף 39א לפקודת התעבורה קבע בחוק כי עונש המינימום עומד על שנתיים פסילה, כאשר רק בנסיבות מיוחדות שיפורשו בגזר הדין רשאי בית המשפט לפסוק פסילה קצרה יותר. כך גם בית המשפט העליון חזר וקבע פעם אחר פעם כי חריגה מפסילת המינימום תעשה במשורה (ראו למשל: רע"פ 6336/20 יחיאל טירם נ' מדינת ישראל (6.10.20)).
 - 16. לאור כל המפורט לעיל אני קובעת כי מתחם העונש ההולם לעבירה בנסיבות שבפני נע ממאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בדרך של עבודות שירות, פסילה בת 24-60 חודשים לצד ענישה נלווית.

17. לא מצאתי כל הצדקה להורות על ביטול הרשעת הנאשם.
לא הוכח כל נזק קונקרטי, ואף לא נזק ערטיילאי. הנאשם אף לא הציג בטיעונו כל נזק שעלול להיגרם לו מעצם הרשעתו. כאמור, הנאשם בן 70, עורך דין במקצועו, עובד באופן עצמאי, ולא הציג כל נזק שיגרם לו כתוצאה מהרשעה.
אמנם, הנאשם פירט את הקשיים שיגרמו לו ככל ורישיונו ישלל, אך השאלה לגבי משך הפסילה שתוטל עליו, ואם קיימת הצדקה לחרוג מפסילת המינימום הקבועה בחוק, היא שאלה נפרדת משאלת ההרשעה. ויודגש- מרבית הנאשמים אשר מוטלת עליהם פסילה חווים קושי רב בהתנהלות היומיומית, אך אין בכך, רק בשל נימוק זה, כדי להצדיק ביטול הרשעתם של כל אלו שמוטלת עליהם פסילת רישיון כחלק מרכיבי הענישה.
אף לא מצאתי כי שיקולי שיקומו של הנאשם מצדיקים ביטול הרשעתו. הנאשם לא עמד בנטל הרובץ לפתחו להוכיח כי הרשעה תפגע בשיקומו. ויודגש, הנאשם מצוי בקשר עם שירות המבחן מזה כשנה וחצי, כאשר חלק ניכר מהתקופה הכחיש לחלוטין כל קושי בתחום האלכוהול, ורק בחודשים האחרונים, החל הנאשם לערוך שינוי "בצעדים קטנים".
הרשעת הנאשם לא תפגע ביכולתו של הנאשם להמשיך בהליכי השיקום בהם החל.
יוער, כי בכל הנוגע לעבירות התעבורה, קיים "מרשם תעבורתי נפרד אשר, ככל הנראה, מזיק פחות לשיקום הנאשם ושילובו בחברה" (רע"פ 8713-01-25 מדינת ישראל נ' פלונית (23.01.25)).
ויוזכר, אין מדובר במי שהודה במיוחס לו, אלא במי שבחר לנהל משפטו עד תום, כאשר לחובתו, בין היתר, שתי הרשעות קודמות בעבירות של נהיגה תחת השפעת אלכוהול.
18. אף לא מצאתי כל טעם וכל הצדקה, לבחון פעם נוספת, בשלב זה, במלאת כמעט 6 שנים להליך המשפטי, את האפשרות להפנות את הנאשם לבית המשפט הקהילתי. אזכיר נשכחות, כי ביום 21.10.21 נעתר בית המשפט לבקשת ב"כ הנאשם, והפנה את הנאשם במסגרת ההליך הנוכחי לבחינת התאמה לבית המשפט הקהילתי. בתסקיר שהגיש שירות המבחן ביום 10.1.22 ציין שירות המבחן כי מעבר לטיפול בתחום ההתמכרות הנאשם אינו מתמודד עם צרכים ובעיות נוספות שמצריכים תכנית שיקום הוליסטי, ועל כן שירות המבחן לא המליץ על שילובו בבית המשפט הקהילתי.
ב"כ הנאשם לא נימק, ולו ברמז, מדוע על אף עמדת שירות המבחן, יש הצדקה עתה לבחינה נוספת, ולא הצביע על כל שינוי בצרכים המצדיקים זאת.
שיקולים לגזירת עונשו של הנאשם:
19. בעניינו של הנאשם לא מצאתי הצדקה לחרוג לחומרה או לקולה ממתחם העונש ההולם, גם לא משיקולי שיקום, אשר אינם מצדיקים לטעמי חריגה מהמתחם.
20. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם, לקחתי בחשבון את השיקולים הבאים:

· לקחתי בחשבון את העובדה שהנאשם לא הודה במיוחס לו ובחר לנהל את משפטו עד תום. אין בכך כדי להצדיק החמרה בעונשו, עם זאת הוא אינו זכאי לאותה הנחת הודיה לה זכאים אלו שבחרו להודות ולקחת אחריות. זקפתי לזכותו את היותו נעדר הרשעות קודמות בתחום הפלילי.

· זקפתי לחובתו את עברו התעבורתי. הנאשם נוהג משנת 2003 וצבר לחובתו 10 הרשעות קודמות בתחום התעבורתי לרבות שתי הרשעות בעבירות של נהיגה תחת השפעת אלכוהול, האחת משנת 2013 והשנייה משנת 2019. לנאשם אף שתי הרשעות בגרימת תאונת דרכים, האחת משנת 2009 והשנייה משנת 2024.

· נתתי דעתי לנסיבותיו האישיות של הנאשם, כפי שפורטו באריכות על ידי שירות המבחן על ידי הנאשם ובא כוחו. נתתי דעתי למצבו הרפואי של הנאשם, לקשיי ההתניידות שלו ולצורך שלו ברישיון הנהיגה כדי לנהל את שגרת יומו. נתתי דעתי לחלוף הזמן ממועד ביצוע העבירה.

לא מצאתי לזקוף נתון זה לזכות הנאשם, שכן הימשכותו הרבה של ההליך נעוצה ברובה המכריע בהתנהלות הנאשם. אמנם הדין נדחה פעמיים בשל מצב החירום עקב הקורונה, תקופה מצטברת של כ- 9 חודשים, ואף נדחה פעמיים לתקופה מצטברת של חודשיים בשל מלחמת חרבות ברזל, ואמנם פרשת התביעה נשמעה בשלושה דיונים, שנמשכו על פי תקופה של 3 חודשים, בשל אילוצי עדי התביעה, אלא שיתר הדחיות המרובות בתיק נעוצות בהגנה. הדיונים נדחו פעמים רבות בשל בקשות ההגנה לצורך לימוד התיק, לצורך מו"מ, בשל נסיבות רפואיות של הנאשם, בשל אי התייצבות ההגנה מחמת טעות, ועוד. כך למשל, הנאשם לא התייצב לדיון ההוכחות בעניינו בשל אילוצי עבודתו (!!!), בנוסף הדין נדחה גם בשל בקשת ההגנה לבחון שילוב בבית משפט קהילתי, בקשת ההגנה לפסלות שופט (ביחס למותב קודם), בקשה לקיים הליך גישור, בקשה לדחות פרשת ההגנה לצורך זימון עדים נוספים, ולבסוף דחייה של למעלה משנה וחצי על מנת ליתן לנאשם הזדמנות למצות את ההליך הטיפולי מול שירות המבחן. עם זאת, וכפי שציין הנאשם, מאז ביצוע העבירה נשוא תיק זה, הנאשם לא הורשע בעבירה נוספת הכרוכה בשימוש באלכוהול, אם כי כן הורשע בעבירות של נהיגה בחוסר זהירות, אי ציות לאור אדום וגרימת תאונת דרכים. לאור המפורט לעיל, לא מצאתי כי חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירה מצדיק הקלה בעונשו של הנאשם.

· נתתי דעתי להליך הטיפול שעבר הנאשם מאז הורשע ולהמלצת שירות המבחן. כאמור, ההליך החל בהכחשה של הנאשם לכך כי יש קושי בתחום האלכוהול, וכיום הנאשם כבר הביע הכרה בקושי זה. הנאשם משולב מזה תקופה ארוכה בהליך טיפולי פרטני אצל שירות המבחן, ומתמיד להגיע למפגשים, עם זאת ההתקדמות מאוד איטית. שירות המבחן ציין כי יש חשיבות להמשך הטיפול בעניינו, על אף ההתקדמות האיטית ועל כן על שאף שבתסקירו הראשון המליץ על ענישה מוחשית בדמות מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, הרי שבעקבות ההליך הטיפולי שעבר, המליץ שירות המבחן על ענישה שיקומית בדמות צו מבחן לצד ענישה חינוכית בדמות של"צ.

· נתתי דעתי לשיקולי הרתעת היחיד והרבים בגדרו של מתחם העונש ההולם.

21. לאחר שלקחתי בחשבון כל אלה, מצאתי לנכון לאמץ את המלצת שירות המבחן, ולהעדיף ענישה חינוכית לצד ענישה שיקומית, על פני עונש מאסר. לטעמי, שיקולי השיקום, בשים לב לגילו של הנאשם, ולכך שלראשונה הכיר בבעיית ההתמכרות והביע רצון להשתלב בטיפול, מצדיקים בזו הפעם להימנע מהטלת רכיב ענישה בדמות מאסר, ולו בעבודות שירות.

בשים לב לכך שהשינוי מתקדם "בצעדים קטנים" וכי לאחר כשנה וחצי של ליווי על ידי שירות המבחן, הנאשם מצוי בתחילת דרכו הטיפולית, מצאתי הצדקה להטיל צו מבחן לתקופה של 18 חודשים.

22. בנוגע למשך הפסילה, על אף הקושי שיגרם לנאשם כתוצאה מרכיב עונשי זה, לא מצאתי כי יש בנימוקים שהציג הצדקה לחרוג לקולה מפסילת המינימום הקבועה בחוק. מצאתי ליתן משקל משמעותי לאינטרס הציבורי, ולצורך בהגנה על ציבור משתמשי הדרך, ולהעדיפו על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם. לאור עברו התעבורתי ועל רקע שתי הרשעות קודמות בעבירות של נהיגה תחת השפעת אלכוהול, אף לא מצאתי הצדקה להסתפק בפסילת המינימום, עם זאת, לאור מאמצי השיקום שעורך הנאשם, וניסיונו להימנע מצריכת אלכוהול, ובשים לב שההליך המשפטי היווה גורם מרתיע ומציב גבול, תוטל על הנאשם פסילה ברף התחתון של מתחם העונש ההולם, מעט מעל פסילת המינימום. עונשו של הנאשם:

23. סיכומי של דבר, מצאתי לנכון ולמידתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בן 3 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים לבל יעבור הנאשם עבירות של נהיגה בשכרות או נהיגה תחת השפעת אלכוהול או סמים או סירוב למסור בדיקה נשיפה/דם/שתן, או נהיגה בזמן פסילה.

ב. פסילה בפועל לתקופה של 26 חודשים. מתקופת הפסילה ינוכו 30 ימי הפסילה המנהלית שריצה, ככל שריצה (הנאשם יציג אישור בדבר ריצוי הפסילה המנהלית).

ג. מורה על הפעלת פסילה מותנית בת 3 חודשים כפי שהוטלה על הנאשם בתיק תת"ע 5046-09-17 בבית המשפט לתעבורה באשדוד ביום 2.6.19. לפני משורת הדין, הפסילה המותנית תרוצה בחופף לפסילה שהוטלה בתיק זה.

למען הסר ספק, על הנאשם לרצות בסך הכל 26 חודשי פסילה בפועל. (ככל שיציג אישור בדבר ריצוי פסילה מנהלית בקשר עם תיק זה- תנוכה הפסילה המנהלית מעונשו)

ד. פסילה מותנית בת 6 חודשים למשך 3 שנים מהיום לבל יעבור הנאשם עבירות של נהיגה בשכרות או נהיגה תחת השפעת אלכוהול או סמים או סירוב למסור בדיקה נשיפה/דם/שתן, או נהיגה בזמן פסילה.

ה. אני מטילה על הנאשם צו לביצוע 250 שעות שירות לתועלת הציבור וזאת במשך שנה בהתאם לתוכנית שתוגש על ידי שירות המבחן.

שירות המבחן יגיש תוכנית של"צ תוך 60 יום והיא תאושר ללא צורך בדיון נוסף.

הנאשם מוזהר כי אם לא ימולאו תנאי הצו במלואם, ניתן יהיה לבטלו ולהטיל עליו עונש נוסף בגין העבירה בה הורשע, במקום צו השל"צ. למען הסר ספק הנאשם מוזהר שהעונש הנוסף שיוטל יכול ויהיה עונש מאסר.

ו. הנני מטילה על הנאשם צו מבחן וזאת למשך 18 חודשים. הנאשם ימצא בפיקוח שירות המבחן למשך 18 חודשים מהיום. במסגרת המבחן ישולב הנאשם בכל הליך טיפולי ששירות המבחן ימצא לנכון מעת לעת.

הנאשם מוזהר כי אם לא ימולאו תנאי הצו במלואם, ניתן יהיה לבטלו ולהטיל עליו עונש נוסף, בגין העבירה בה הורשע, במקום צו המבחן. למען הסר ספק הנאשם מוזהר שהעונש הנוסף שיוטל יכול ויהיה עונש מאסר.

ז. הנאשם יתחייב בפני על סך של 3,000 ₪ להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע עבירות של נהיגה בשכרות או נהיגה תחת השפעת אלכוהול או סמים או סירוב למסור בדיקה נשיפה/דם/שתן, או נהיגה בזמן פסילה. לא יתחייב - יאסר למשך 5 ימים.

ח. בשים לב שלא הוגשה ההתחייבות החתומה מתיק תת"ע 5046-09-17 (ככל שנחתמה), לא הוריתי על חילוטה. העתק הפרוטוקול לשירות המבחן זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"ג כסלו תשפ"ו, 03 דצמבר 2025, במעמד הצדדים.